

MINISTERSTVO VNITRA  
Sekretariát poradního sboru ministra vnitra  
ke správnímu řádu

### **Závěr č. 140**

**ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 7. 11. 2014**

#### **Odvolání proti rozhodnutí o nákladech řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy**

*Proti rozhodnutí o nákladech řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy nelze podat odvolání ani rozklad.*

#### Odůvodnění:

V praxi správních orgánů se vyskytla otázka, zda se lze odvolat proti rozhodnutí o nákladech řízení vydávanému v řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy<sup>1</sup>.

Podle § 169 odst. 2 správního řádu proti rozhodnutí vydávanému podle odstavce 1 téhož ustanovení (o sporu z veřejnoprávní smlouvy) nelze podat odvolání ani rozklad. Toto pravidlo tedy vylučuje řádný opravný prostředek v případě rozhodnutí, jehož předmětem je spor z veřejnoprávní smlouvy. Nevylučuje se však mimořádný opravný prostředek ani dozorčí prostředek, tedy obnova řízení a přezkumné řízení. Podle § 141 odst. 1 správního řádu se o sporu z veřejnoprávní smlouvy vede sporné řízení. Ve sporném řízení lze kromě nákladů řízení podle § 79 správního řádu uložit k úhradě rovněž náklady úspěšného účastníka řízení tomu neúspěšnému, viz § 141 odst. 11 správního řádu. Podle § 79 odst. 2 správního řádu může být rozhodnutí o nákladech řízení součástí jiného rozhodnutí nebo může být vydáno samostatně.

Pokud bychom vycházeli z čistě gramatického výkladu § 169 odst. 2 správního řádu, pak by nebylo možné vyloučit odvolání proti rozhodnutí o nákladech řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy v případě, že o těchto nákladech bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím. Takové rozhodnutí totiž nelze považovat za rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy. Na druhou stranu však nelze připustit, aby se právo podat proti rozhodnutí o nákladech řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy odvíjelo od toho, zda je o nákladech

---

<sup>1</sup> Jedná se však o obecnou otázku, kterou je možné položit ve všech případech, kdy je vyloučeno odvolání proti rozhodnutí ve věci.

takového řízení rozhodnuto samostatným rozhodnutím, nebo v rámci meritorního rozhodnutí. Z toho vyplývá, že § 169 odst. 2 správního řádu je třeba vykládat tak, že odvolání nebo rozklad není možné podat proti rozhodnutí, jehož předmětem je spor z veřejnoprávní smlouvy. Pokud tedy správní orgán v rozhodnutí vydaném v řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy rozhodne také o nákladech takového řízení, není možné proti rozhodnutí podat odvolání, a to ani proti výroku o nákladech řízení.

Přitom lze vycházet z toho, že výrok, resp. rozhodnutí o nákladech řízení je podmíněné výrokem ve věci, musí tedy sledovat případný vývoj tohoto výroku. Pokud bude o nákladech řízení rozhodnuto spolu s meritem věci, pak by nebylo účelné, aby byl podmíněný výrok o nákladech řízení nadále projednáván v jiném režimu než samotné meritum<sup>2</sup>. Výše uvedené platí i v případě, že je o nákladech řízení vedeného o sporu z veřejnoprávní smlouvy rozhodnuto samostatným rozhodnutím. Pro postup správního orgánu v dané věci nemůže být určující, zda o nákladech řízení vedeného o sporu z veřejnoprávní smlouvy rozhodl v rámci rozhodnutí ve věci nebo samostatným rozhodnutím<sup>3</sup>.

---

<sup>2</sup> Jiný výklad by byl v rozporu se zásadou procesní ekonomie, neboť by vedl k nedůvodnému rozčlenění podmíněného a podmíněného výroku do dvou samostatných řízení. To by způsobovalo mimo jiné i praktické obtíže, například při nakládání se spisem.

<sup>3</sup> Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. Konf 37/2006 je výrok o nákladech řízení výrokem akcesorickým k výroku ve věci samé a nelze požadovat, aby o tomto výroku bylo rozhodováno samostatně a nezávisle v jiném druhu řízení, než ve kterém je rozhodováno ve věci samé.